

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 4.

15 lutego 1924

T R E Ś Ć:

OKÓLNIKI:

	Str.
Okólnik № 830/G. S./24 w sprawie udzielania bezprocentowych zaliczek na uposażenie	166
Okólnik № 831/G. S./24 w sprawie ograniczenia delegacji służbowych.	168
Okólnik № 832/G. S./24 w sprawie terminu ogłaszania przetargów i licytacji	169
Okólnik № 833/II. O. P./24 w sprawie ustalania podstaw redukowania pracowników	169
Okólnik № 835/III. S./24 w przedmiocie korespondencji o poprzednie ukarania, adresowanej do zagranicznych władz sądowych . .	170
Okólnik № 836/G. S./24 w sprawie dopłaty do uposażenia za luty i częściowego jej wypłacenia w 6 ⁰ /o złotych bonach skarbowych serji II A	170
Okólnik № 837/G. S./24 w sprawie potrącenia opłaty w wysokości 3 ⁰ /o od miesięcznego uposażenia pobieranego przez funkcjonariuszów państwowych i na emeryturze	172

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 657/G. G./24 w sprawie zmiany kursu, według którego mogą być przyjmowane na wadja i kaucje obligacje 8 ⁰ /o Państwowej Pożyczki Złotej z r. 1922 oraz 6 ⁰ /o złote bony skarbowe serji II A	173
Pismo okólne № 658/II. O. P./24 w przedmiocie wymiaru i przechowania zaopatrzeń emerytalnych według nowej ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (Dz. Ust. № 6, poz. 46) .	173
Pismo okólne № 659/G. S./24 w sprawie redukcji telefonów . . .	174
Pismo okólne № 662/G. S./24 w sprawie zaokrąglania sum przy wypłatach	175

ZAWIADOMIENIA:

Str.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 lutego 1924 r. w apelacjach: warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej 176

Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oceniania większych posiadłości rolnych i leśnych 176

RUCH SŁUŻBOWY 177

ADWOKATURA:

- a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie. 180
- b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu 180
- c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie 180
- d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu 180

OKÓLNIK № 830/G. S./24

w sprawie

udzielania bezprocentowych zaliczek na uposażenie.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na zasadzie okólnika № 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. № 544 podaję do wiadomości i ścisłego stosowania zarządzenia następujące:

I. Zgodnie z przepisami art. 15 ustawy z dnia 9/X 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) oraz § 1 art. 6 ustawy z dnia 5/XII 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107) bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane:

- a) sędziom i prokuratorom,
- b) tym funkcjonariuszom państwowym wyszczególnionym w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924), którzy posiadają nominację w rozumieniu art. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) zaś w odniesieniu do funkcjonariuszów państwowych, zajmujących stanowiska służbowe na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego w rozumieniu analogicznych postanowień ustawy o urzędnikach Rzeszy (Reichsbeamten-gesetz) w brzmieniu noweli z dnia 18 maja 1907 r. Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej (Reichsgesetzblatt) № 245).

II. Wszystkim innym funkcjonariuszom państwowym, w szczególności państwowym pracownikom kontraktowym (z wyjątkiem wymienionych w p. XVI), funkcjonariuszom państwowym mianowanym do odwołania (pro-wizorycznie) praktykantom oraz kandydatom na stanowiska sędziowskie zaliczki na uposażenie nie mogą być udzielane.

Zaliczki na uposażenie nie mogą być również udzielane urzędnikom w stanie nieczynnym względnie w stanie rozporządzalności (art. 54 ustawy

z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej oraz analogiczne postanowienia innych ustaw w przedmiocie stosunku służbowego funkcyjnarjuszów państwowych), funkcyjnarjuszom zawieszonym w urzędowaniu, funkcyjnarjuszom pozostającym na urlopie bezpłatnym oraz tym funkcyjnarjuszom, którym wypowiedziano stosunek służbowy.

III. Zaliczki mogą być udzielane tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą petenta, — chorobą lub śmiercią tych członków rodziny do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości (np. ubrania, bielizny i t. d.) skutkiem kradzieży, rabunku, pożaru lub powodzi, na pokrycie wydatków związanych z wstąpieniem w związki małżeńskie, funkcyjnarjusza lub jego dzieci ślubnych, uprawnionych i pa-sierbów, w wypadkach powiększenia się rodziny oraz konieczności ponoszenia wydatków związanych z prowadzeniem podwójnego gospodarstwa domowego z powodu niemożności otrzymania mieszkania.

Z powodu choroby zaliczki mogą być udzielane na pokrycie takich wydatków, które nie obciążają Skarbu Państwa na zasadzie przepisów normujących pomoc lekarską dla funkcyjnarjuszów państwowych i osób wojskowych.

W innych w ustępie pierwszym niniejszego punktu nieprzewidzianych wypadkach mogą być zaliczki udzielane tylko za uprzednią zgodą Ministra Skarbu.

IV. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez petenta, że w danym wypadku ma miejsce jedna z wymienionych pod III okoliczności, przyczem winny być wzięte pod uwagę również kwalifikacje służbowe petenta.

V. W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzieloną przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki, przyczem należy jednak zasięgnąć decyzji Ministra Skarbu.

VI. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w punktach do wysokości trzymiesięcznego uposażenia (art. 3 i 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) oraz art. 4, 5, 8 i 10 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) przyczem zwrot zaliczki udzielonej do wysokości jednomiesięcznego uposażenia następuje w nie więcej niż sześciu, zaliczki udzielonej do wysokości dwumiesięcznego uposażenia w nie więcej niż dwunastu, zaś zwrot zaliczki w wymiarze wyższym w nie więcej niż dwudziestu czterech ratach miesięcznych.

VII. Kwotę zaliczki otrzymuje się mnożąc ilość punktów przez mnożną ustaloną na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) na miesiąc w którym następuje wypłata. Jeżeli zaliczka zostaje udzielona w ściśle określonej kwocie w markach (a nie w stosunku do miesięcznego uposażenia), natenczas należy kwotę tę prze-liczyć na punkty, dzieląc ją przez mnożną określoną w ustępie pierwszym.

VIII. Zwrot zaliczek na uposażenie następuje w punktach w ten sposób, że zaliczkę w punktach dzieli się przez cyfrę, wyrażającą ilość ustalonych rat zwrotnych, przyczem ułamki punktu skreśla się. Obliczoną ratę zwrotną w punktach potrąca się począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki od ilości punktów stanowiących uposażenie osoby, której udzielono zaliczkę. Potrącenia mają miejsce przy wypłatach w dniu 1-go każdego miesiąca.

IX. Przyznawanie zaliczek funkcyjnarjuszom państwowym, zajmującym stanowiska służbowe we władzach naczelnych przysługuje tymże władzom z wyjątkiem osób, stojących na czele tych władz, którym przyznaje zaliczki Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek funkcyjnarjuszom władz pierwszej i drugiej instancji przysługuje władzom podległym bezpośrednio

władzom naczelnym z wyjątkiem osób stojących na czele tychże władz, którym to osobom zaliczki przyznawać będą władze naczelne.

Przyznawanie zaliczek w wymiarze wyższym niż dwumiesięczne uposażenie wymaga w każdym wypadku uprzedniej zgody Ministerstwa Skarbu.

X. W wypadkach wystąpienia ze służby państwowej należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

XI. W razie śmierci funkcjonariusza państwowego przed spłatą zaliczki, dług z powyższego tytułu obciąża jego spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

XII. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenia obowiązują postanowienia okólnika № 797/G. S./23 (Dz. Urz. № 24 z 1923 r.) uznanych za nieściągalne winno nastąpić na § 1 poz. 1 względnie 2 budżetu.

XIII. Kontrola regularnych spłat udzielonych zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XIV. Okólnik niniejszy uzupełnia przepisy dotyczące funduszu przeznaczanego na wypłatę zaliczek oraz sposobu wystawiania i realizowania odnośnych asygnacji.

XV. Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia dzisiejszego.

Przepisy niniejszego okólnika nie dotyczą zaliczek pobranych przed dniem 21 stycznia 1924 r.

XVI. Przepisy zawarte w niniejszym okólniku należy analogicznie stosować od terminu określonego wyżej do tych funkcjonariuszów kontraktowych, którzy w myśl dotychczas obowiązujących rozporządzeń b. ministerstw austriackich, normujących ich stosunek służbowy mają prawo do zaliczek na uposażenie (np. pomocnicy kancelaryjni w myśl § 18 rozporządzenia wszystkich ministerstw z dnia 27 września 1914 r. L. 21 austr. Dz. p. p.).

W myśl punktu IX powyższego okólnika do przyznawania zaliczek sędziom i prokuratorom oraz funkcjonariuszom wymiaru sprawiedliwości upoważniam wyłącznie prezesów sądów apelacyjnych, do przyznawania zaś zaliczek funkcjonariuszom więziennym I instancji—Dyrektora Departamentu Więziennego.

Warszawa, dnia 1 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 831/G. S./24

w sprawie

ograniczenia delegacji służbowych.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Zwracając uwagę na konieczność jaknajdalej idących ograniczeń w stosowaniu delegacji sędziów i prokuratorów oraz aplikantów, tudzież urzędników i funkcjonariuszów niższych, połączonych z opłatą diet, proszę o zawiadamianie Ministerstwa Sprawiedliwości o każdym wypadku delegacji, przeciągającej się ponad 3 miesiące, przy równoczesnym uzasadnieniu delegacji.

O obecnie trwających delegacjach, które przekroczyły trzechmiesięczny okres lub przed upływem powyższego okresu nie będą mogły być odwołane, należy niezwłocznie nadesłać sprawozdanie, o ile o danej delegacji Ministerstwo Sprawiedliwości nie otrzymało dotychczas wiadomości.

Warszawa, dnia 1 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 832/G. S./24

w sprawie

terminu ogłaszania przetargów i licytacji.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

We wszystkich wypadkach, gdy sprzedaż obiektów, stanowiących własność Państwa, lub zakup niezbędnych w gospodarce państwowej artykułów i przedmiotów, powinna się odbywać w drodze przetargu, jest rzeczą konieczną, aby ze względu na możliwość zainteresowania w przetargach i licytacjach większego grona osób oraz osiągnięcia tą drogą dla Skarbu dogodniejszych warunków kupna i sprzedaży ogłoszenia o przetargach i licytacjach, zwłaszcza w sprawach obiektów większej wartości, były publikowane możliwie zawczasu i nie później niż na jeden miesiąc przed terminem, wyznaczonym dla składania ofert.

Samo przez się jednak rozumie się, że zasada ta nie może być w całej czystości utrzymana do czasu stabilizacji waluty, gdy ceny wykazują wciąż silną tendencję wzrostową i odłożenie przetargu na czas dłuższy mogłoby narazić Skarb na bardzo poważne straty.

W tym stanie rzeczy należy trzymać się terminu, o ile możliwości miesięcznego jedynie w wypadkach ogłaszania przetargów na sprzedaż przedmiotów, należących do skarbu, skracając natomiast ten termin przynajmniej do 2 tygodni we wszystkich wypadkach, gdy chodzi o dokonanie tą drogą zakupów.

Zaznaczam, przytem, że stosowanie przetargów przy zakupach w obecnych warunkach nie zawsze może być uważane za metodę najkorzystniejszą i że we wszystkich tych wypadkach, gdy ceny wykazują szczególnie przyspieszoną tendencję wzrostową lub, gdy popyt na dany artykuł znacznie przewyższa podaż, zbyt ściśle trzymanie się przepisów formalnych mogłoby niejednokrotnie narazić Skarb na bardzo poważne straty, wskazane jest natomiast działanie jaknajszybsze i najenergiczniejsze, oraz dokonywanie zakupów o ile możliwości tylko z pierwszego źródła. W szczególności stosować należy ten sposób postępowania przy zakupowaniu większych zapasów opału dla sądów i więzień oraz zapasów żywności dla więzień.

Warszawa, dnia 1 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 833/II. O. P./24

w sprawie

ustalenia podstaw redukowania pracowników.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 października 1923 r. redukcja pracowników państwowych winna objąć przede wszystkim funkcjonariuszów, którzy nie nabyli jeszcze praw do emerytury, w szczególności zaś takich, którzy nie mają jeszcze pięciu lat służby, przyczem podlegać redukcji winne w pierwszym rzędzie żony i dzieci funkcjonariuszów pań-

stwowych, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe, pełniące służbę w instytucjach państwowych.

Przy redukcji należy, o ile możliwości unikać zwalniania inwalidów.

Zwalnianym pracownikom należy przysługującą odprawę wypłacić przy zwolnieniu.

Zasady powyższej uchwały winne być ściśle stosowane przy nastąpić mającej redukcji pracowników wymiaru sprawiedliwości oraz więziennictwa.

Warszawa, dnia 5 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 835/III. S./24

w przedmiocie

korespondencji o poprzednie ukarania, adresowanej do zagranicznych władz sądowych.

Do władz wymiaru sprawiedliwości I instancji na obszarze Rzeczypospolitej.

Władze sądowe niejednokrotnie nadsyłają do urzędu rejestracji skazanych przy Ministerstwie Sprawiedliwości zapytania o poprzednie ukarania cudzoziemców lub obywateli polskich urodzonych zagranicą na formularzach № 6, 7, 15 i 23 według wzorów dołączonych do rozporządzenia z dnia 10 stycznia 1923 r. (Dz. Urzędowy № 3-1923 r.) nie podając adresu zagranicznej władzy sądowej, do której korespondencja ma być przesłana w drodze dyplomatycznej.

Ten sposób wysyłania zapytań powoduje zwroty i opóźnienia wykonania, gdyż zagraniczne władze sądowe częstokroć nie mogą ustalić do jakiego sądu należy przesłać załatwioną korespondencję.

Wobec tego zarządzam, aby władze sądowe I instancji nadsyłały zapytania o poprzednie ukarania cudzoziemców lub obywateli polskich, urodzonych zagranicą na odrębnych odcinkach nie używając druków wymienionych wzorów № 6, 7, 15 i 23 tudzież podawały w każdym wypadku nazwę i dokładny adres zagranicznej władzy sądowej, do której korespondencja ma być przesłana.

Warszawa, dnia 8 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 836/G. S./24

w sprawie

dopłaty do uposażenia za luty i częściowego jej wypłacenia w 6% złotych bonach skarbowych serji II A.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W dniu 16-go lutego r. b. wypłacić należy funkcjonariuszom państwowym dopłatę do uposażenia za luty w wysokości 32% uposażenia z pierwszego lutego 1924 r. Wypłata ta na żądanie funkcjonariuszy może się odbyć w całości lub częściowo w sześcioprocentowych złotych bonach skarbowych Serji II A. Wydatek spowodowany dopłatą należy zarachowywać na preliminarz roku 1924 § 1 poz. 1 i 2.

Zawiadamiając o tem, uważam za konieczne podkreślić ten fakt pierwszorzędnej doniosłości, że ponieważ sytuacja obecna wykazuje po raz pierwszy nienotowane od dłuższego czasu powstrzymanie wzrostu drożyzny, moment dzisiejszy nadaje się jaknajbardziej do zaoszczędzenia przez funkcjonarjuszów państwowych i odłożenia na t. zw. „czarną godzinę” chociażby części otrzymanej dopłaty, która po raz pierwszy może nie być pochłonięta przez zwiększone wydatki bieżące.

Takie wejście na drogę rozumnej a koniecznej oszczędności, leżące niewątpliwie w dobrze zrozumianym własnym interesie każdego urzędnika, daje jednocześnie możność warstwie urzędniczej wydatnego przyczynienia się do sanacji Skarbu i zapobieżenia zwyżce cen, albowiem wobec wstrzymania dalszej emisji marek zgodne a wyteżone wysiłki całego społeczeństwa, w pierwszym zaś rzędzie warstw państwowo i narodowo najbardziej uświastliwiej chroniony przed wszelkim zbędnym wydatkiem, zniewalającym do puszczania w obieg większej ilości marek, aniżeli to jest istotnie nieuniknione.

W tym stanie rzeczy wzywam cały podwładny mi personel sędziowski i urzędniczy do stanięcia na wysokości zrozumienia sytuacji ekonomicznej kraju i do oświadczenia się pod adresem właściwych władz asygnujących co do wysokości kwot, jakie każdy pragnąłby otrzymać w bonach złotych. Zaznaczam przytem, że w stolicy i w miastach, w których są Oddziały P. K. K. P., urzędnicy, deklarując nawet całą 32% wną dopłatę na bony złote, nie narażają się na żadne trudności, gdyż mogą każdej chwili uzyskać za nie gotówkę, w innych zaś miastach nie wątpię, że podlegli mi funkcjonarjusze państwowi zadeklarują na zakup bonów przynajmniej 30% należnej dopłaty.

Ponieważ w obiegu znajdują się tylko odcinki bonów, opiewających po 10 i 100 złotych, deklarowane przez urzędników kwoty złotych muszą być koniecznie podzielone przez 10. Kurs złotego, według którego obliczoną będzie wartość bonów, poda Ministerstwo Skarbu do wiadomości kas za pośrednictwem izb skarbowych.

Gdyby w którejkolwiek kasie zapas bonów okazał się niedostateczny, kasy wystawią tymczasowe zaświadczenia o sprzedaży bonów a po otrzymaniu bonów wydadzą opłaconą ilość bonów za ściągnięciem zaświadczenia lub też wypłacą gotówką.

W wykonaniu powyższych zaleceń władze asygnujące w trakcie sporządzania list płatniczych na przypadającą w dniu 16 b. m. dopłatę zażądają od poszczególnych urzędników oświadczenia się co do wysokości kwot, jakie pragnęliby otrzymać w bonach złotych, a następnie na podstawie złożonych oświadczeń sporządzają wykazy w 2-ch egzemplarzach z wymienieniem w nich ilości złotych, tudzież ilości odcinków po 10 i 100 złotych, które mają być wydane w zamian za przypadającą gotówkę i wykazy te prześlą za asygnacjami na wypłatę dopłaty do właściwej kasy skarbowej.

Wypłata częściowo w bonach złotych w niczem nie zmienia manipulacji asygnowania dopłaty i sporządzania list płatniczych, które mają być sporządzone w zwykłym trybie i opiewać tylko na marki polskie.

Technicznie wypłata będzie dokonana w ten sposób, że kasa przy honorowaniu asygnacji na dopłatę obliczy należność za zadeklarowaną ilość złotych według kursu, jaki oznaczy Ministerstwo Skarbu, potrąci tę należność z sumy wyszczególnionej w asygnacji, wyda osobie upoważnionej do podjęcia dopłaty bony wraz z jednym egzemplarzem wykazu, o którym wyżej mowa i różnicę wypłaci gotówką. Na zwróconym wykazie kasa uwi doczni obliczenie według którego pobrała należność za wydane bony.

Warszawa, dnia 11 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 837/G. S./24

w sprawie

potrącenia opłaty w wysokości 3% od miesięcznego uposażenia pobieranego przez funkcjonariuszów państwowych i na emeryturze.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W wykonaniu art. 109 i 7 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. № 6 z 1924 r., poz. 46), Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów zarządziło co następuje:

„Od 1/X 1923 r. należy potrącać co miesiąc opłatę w wysokości 3% od miesięcznego uposażenia, pobieranego przez funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych w służbie czynnej i na emeryturze. Opłacie tej nie podlegają funkcjonariusze, mianowani prowizorycznie, lub przyjęci na próbę (praktykanci), jakoteż kontraktowi. Opłatę powyższą należy pobierać od stałego uposażenia, wypłacanego na dzień 1-go danego miesiąca, a przypadającego z art. 3 ustawy z 9/X 1923 r. (Dz. Ust. № 116, poz. 924) względnie z art. 4 ustawy z 5/XII 1923 r. (Dz. Ust. № 134, poz. 1107) łącznie z dodatkiem regulacyjnym, dalej od dodatku ekonomicznego (rodzinnego) oraz dodatków wymienionych w art. 18 ustawy z 11/XII 1923 r. (Dz. Ust. № 6 z 1924 r., poz. 46) wchodzących w skład uposażenia emerytalnego jednakowoż bez uwzględnienia ewentualnych dodatków stołecznych i kresowych. Opłaty zaległe za czas poprzedni należy pobrać według wartości mnożnej za każdy poszczególny przypadający miesiąc, ustalonej odpowiedniem rozporządzeniem Rady Ministrów i ogłoszonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej.

Przy osiągnięciu uposażenia wyższej grupy, lub szczebla, albo uzyskania względnie podwyższenia dodatku zaliczalnego do emerytury (art. 18 ustawy emerytalnej) należy pobierać opłatę 3%-ową od uposażenia dotychczasowej grupy, względnie szczebla lub dotychczasowego dodatku zaliczalnego do emerytury, zaś od różnicy nadwyżki uposażenia należy potrącać połowę—przez przeciąg 1-go roku w ratach miesięcznych według wartości mnożnej, określonej na przypadający miesiąc.

Według tych samych zasad opłacają emeryci 3%-ową opłatę od uposażenia emerytalnego łącznie z dodatkiem regulacyjnym, od dodatku ekonomicznego i dodatków określonych w art. 18 ustawy emerytalnej z 11/XII 1923 r. (Dz. Ust. № 6 z 1924 r., poz. 46) opłacie tej nie podlegają pensje wdowie i sieroce.

Pierwszą opłatę od funkcjonariuszów pozostających w czynnej służbie należy ściągnąć od uposażenia płatnego w dniu 1 lutego 1924 r. gdyby zaś ze względów technicznych, nie było to wykonalne z uwagi na spóźniony termin wydania niniejszego okólnika — należy je ściągnąć przy wypłacie uposażenia w dniu 1 marca b. r.

Opłatę za miesiące poprzednie, poczynwszy od 1 października 1923 r. należy ściągnąć w 6-ciu ratach miesięcznych, poczynwszy od 1 marca 1924 r.

Opłaty od uposażeń emerytalnych należy ściągać od czasu przerachowania na punkty w myśl zasad nowej ustawy emerytalnej, a zaległe opłaty należy potrącać jednorazowo przy wypłacie różnicy uposażenia emerytalnego, wynikającego z nowej ustawy emerytalnej.

Wpływy z powyższych tytułów będą zarachowywane w dziale IV dochodów budżetu Ministerstwa Skarbu na rok 1924 na nowoutworzony § 9 opłaty emerytalne funkcjonariuszów państwowych cywilnych:
poz. 1 w służbie czynnej,
poz. 2 na emeryturze”.

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 13 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 657/G. S./24

w sprawie

zmiany kursu, według którego mogą być przyjmowane na wadja i kaucje obligacje 8% Państwowej Pożyczki Złotej z r. 1922 oraz 6% złote bony skarbowe serji II A.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ustalony w piśmie okólnem z dnia 18/XII 1923 r. № 626/G. S./23 kurs obligacji 8% Państwowej Pożyczki Złotej z r. 1922 tudzież wyznaczony rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 3/I 1924 r. L. 6902/23 (komunikat w Dz. Urz. Ministerstwa Sprawiedl. № 2 z 1924 r. str. 44) kurs 6% złotych bon skarbowych serji II A, według których kasy skarbowe mogą wspomniane walory przyjmować do depozytów na wadja i kaucje zmienia się od dnia 26 stycznia 1924 r. aż do odwołania w sposób następujący:

Obligacje wspomnianej pożyczki złotej mogą być przyjmowane na kaucje i wadja po 8,500.000 mk. (ośm milionów pięćset tysięcy) za jedną obligację opiewającą na 10 złotych i 10.000 mk. — i 42.500.000 mk. (czterdzieści dwa miliony pięćset tysięcy) za jedną obligację opiewającą na 50 złotych i 50.000 mk. — zaś 6% złote bony skarbowe serji II A po 11.000.000 mk. (jedenastęć milionów) za jeden bon 10 złotowy — i 110.000.000 mk. (sto dziesięć milionów) na jeden bon 100-złotowy.

Warszawa, dnia 1 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 658/II. O. P./24

w przedmiocie

wymiaru i przerachowania zaopatrzeń emerytalnych według nowej ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (Dz. Ust. № 6, poz. 46).

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 25 stycznia 1924 r. № 742/Adm. Wydz. Em. nadesłało odpis następującego okólnika.

„Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

W powołaniu się na ogłoszoną w Dz. Ust. R. P. № 6; poz. 46 z 1924 r. ustawę o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawo-

dowych wojskowych z dnia 11 grudnia 1923 r. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż nie czekając na ogłoszenie rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy—które nastąpi w niedługim czasie, należy bezzwłocznie rozpocząć pracę celem zebrania materiału potrzebnego do wymiaru i przerachowania zaopatrzeń emerytalnych według nowej ustawy, a to żądając od władz wymiarowych aktów, na podstawie których zostało dotychczasowe zaopatrzenie przyznane ewentualnie dokumentów do osób zainteresowanych.

Pracę przygotowawczą należy ukończyć w jaknajkrótszym terminie, tak, aby po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy emerytalnej, można było przystąpić natychmiast do definitywnego wymiaru zaopatrzeń emerytalnych.

Zwraca się szczególniejszą uwagę na odmiennie postanowienia nowej ustawy odnośnie zaliczania do wysługi emerytalnej czasu służby (n. p. art. 15, 37, 52, 81, 82).

Funkcjonariuszom państwowym, którzy przeszli w stan spoczynku po 1 października 1923 r. należy wymierzać i wypłacać uposażenia emerytalne wedle norm nowej ustawy poczynając od 1 dnia miesiąca następującego po zwolnieniu ze służby, jednak tylko takim funkcjonariuszom, którzy mają zaliczalną do wysługi emerytalnej jedynie służbę państwową, potrącając im równocześnie w myśl art. 7 ustawy 3°/o-owe opłaty od uposażenia emerytalnego.

Tym zaś funkcjonariuszom państwowym, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej oddawali się pracy zawodowej, zaliczonej poprzednio przez komisje weryfikacyjne i przeszli w stan spoczynku po 1 października 1923 r. należy nadal wypłacać zaliczkowo emerytury w pewnej zaokrąglonej kwocie, której wysokość w każdym poszczególnym wypadku określi Ministerstwo Skarbu, a które to zaliczki podlegają analogicznym zmianom (podwyżkom), jak wszystkie inne zaopatrzenia emerytalne.

Powyższe wskazówki należy analogicznie stosować do wdów i sierot pozostałych po funkcjonariuszach państwowych, zmarłych w czynnej służbie lub w stanie spoczynku po 1 października 1923 r.

W sprawie przyznania dalszych zaliczek ponad wyznaczonych tut. okólnikiem z dnia 14 stycznia r. b. L. 389/Em. na poczet należności wynikających z nowej ustawy emerytalnej emerytom, jakoteż wdowom i sierotom, nieobjętym powyższymi wskazówkami wyda się odrębne zarządzenie.

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 5 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 659/G. S./24

w sprawie redukcji telefonów.

**Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych
w b. zaborze rosyjskim.**

Wobec wątpliwości podniesionych z kilku stron z powodu zarządzeń, zawartych w piśmie okólnem № 606/G. S./23, wyjaśniam, że pismo to miało na celu jedynie skasowanie zbędnych telefonów w pomieszczeniach sądów apelacyjnych i okręgowych oraz prokuratur przy tych sądach, a także ustalenie zasady, iż w sądach pokoju telefony są z reguły niepotrzebne i mogą być utrzymane jedynie w wypadkach wyjątkowych za każdorazową zgodą Ministerstwa.

Natomiast zamiarem moim nie było bynajmniej kasowanie aparatów telefonicznych, których zwinięcie mogło by narazić dobro publiczne na straty oraz zmniejszyć sprawność władz prokuratorskich i śledczych.

We wszystkich zatem wypadkach, gdy interes służby wymaga utrzymania dotychczasowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prokuratorów i w lokalach sędziów śledczych, aparaty te mogą być i nadal utrzymywane, o ile zaś zwinięcie ich już nastąpiło, mogą być postawione wnioski o ich przywrócenie w budżecie na rok 1925.

Warszawa, dnia 7 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 662/G. S./24

w sprawie

zaokrąglania sum przy wypłatach.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Z powodu niedostatecznej ilości w obiegu odcinków banknotowych na kwoty od 1 mk. do 1.000 mk. i znikomej ich wartości zachodzi konieczność zaokrąglania należności, przypadających do zapłaty wierzycielom Skarbu Państwa, analogicznie, jak przewidziano w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. w przedmiocie przystosowania rachunkowości i kasowości do obliczania danin i niektórych innych dochodów publicznych według stałej jednostki (Monitor Polski № 293 z 1923 r.; Dz. Urz. Ministerstwa Sprawiedliwości № 3/24 str. 155 i 157). W tym celu władze asygnujące winny zaokrąglać jednorazowo należności do dziesiątków tysięcy marek. Przy asygnowaniu należności ratami (np. pobory służbowe) należy raty te obliczać z opuszczeniem reszty, niedosięgającej 10.000 mk., w miarę zaś, jak pozostałe reszty od poszczególnych rat tworzyć będą razem pełną kwotę 10.000 mk. należy uzupełniać o tę kwotę odpowiednią ratę w ciągu roku (np. kwartalną), lub dopiero roku reszta nie stanowiła z końcem roku. Gdyby pozostała z końcem roku reszta nie stanowiła pełnej kwoty 10.000 mk., należy ją odpisać z należności i w ten sposób wyrównać przypis tej ostatniej z uiszczeniem.

O tem zawiadamiam władze asygnujące wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w celu ścisłego stosowania.

Warszawa, dnia 13 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

Z A W I A D O M I E N I A :

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 lutego 1924 r.
w apelacjach: warszawskiej, lubelskiej i wileńskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów	Podprokuratorów	
				Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	—	—	—
2	„ Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie	—	1	—	—	—	—	—	—
4	„ „ „ Wilnie	—	—	—	—	—	—	1	—
5	„ Okręg. w Białej	—	—	—	1	—	—	—	—
6	„ „ „ Białymstoku	—	—	1	—	1	—	1	1 (Brańsk)
7	„ „ „ Kaliszu	—	—	—	—	1	—	—	1 (Koło)
8	„ „ „ Łomży	—	—	—	1	1	—	1	—
9	„ „ „ Łodzi	—	—	—	—	2	—	1	1 (Widawa)
10	„ „ „ Mławie	—	—	—	—	—	—	1	—
11	„ „ „ Płocku	—	—	—	1	1	—	1	1 (Płock)
12	„ „ „ Siedlcach	—	—	—	—	—	—	1	—
13	„ „ „ Suwałkach.	—	—	—	1	—	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu	—	—	3	1	3	—	3	—
15	„ „ „ we Włocławku	—	—	—	1	—	—	—	—
16	„ „ „ w Warszawie	—	—	—	—	2	—	2	—
17	„ „ „ Kielcach	—	—	—	1	2	—	—	—
18	„ „ „ Lublinie	—	—	—	1	—	—	—	—
19	„ „ „ Piotrkowie.	—	—	—	1	2	—	—	—
20	„ „ „ Radomiu	—	—	—	—	1	—	2	—
21	„ „ „ Zamościu	—	—	—	1	1	—	—	—
22	„ „ „ Wilnie	—	—	—	2	—	—	—	—
23	„ „ „ Grodnie	—	—	—	1	2	—	1	—
24	„ „ „ Łucku	—	—	7	4	1	—	—	1 (Horochów)
25	„ „ „ Pińsku	—	—	—	4	—	—	1	—
26	„ „ „ Nowogródka	—	—	—	2	—	—	1	—
27	„ „ „ Równem	—	2	—	7	2	—	—	—

Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oceniania większych posiadłości rolnych i leśnych.

Sąd apelacyjny we Lwowie zamianował Edmunda Broś-Zaleskiego nadleśniczego w Spasie znawcą dla oceniania większych posiadłości rolnych i leśnych dla okręgu sądu okręgowego w Samborze.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: A) W Sądownictwie: Wacław Polender — sędzią śledczym zapasowym w Radomiu, dnia 5 lutego 1924 r.; Tadeusz Garbowski i Michał Lorentowicz, sędziowie śledczy sądu okręgowego w Warszawie — sędziami śledczymi zapasowymi tegoż sądu okręgowego, dnia 5 lutego 1924 r.; Aleksander Wojciechowski — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 29 stycznia 1924 r.; Zygmunt Baliński — sędzią pokoju w Łowiczu w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 5 lutego 1924 r.; Władysław Kosteczko, sekretarz sądu okręgowego w Nowogródka — sędzią pokoju II okręgu w Baranowiczach w okręgu sądu okręgowego, dnia 29 stycznia 1924 r.; Heronim Potemkowski — tegoż sądu okręgowego, dnia 29 stycznia 1924 r.; Konstanty Zmiejewski — sędzią pokoju w Łucku, dnia 5 lutego 1924 r.; Konstanty Zmiejewski — sędzią pokoju we Włodzimierzu, w okręgu sądu okręgowego w Łucku, dnia 29 stycznia 1924 r.; Feliks Murzynowski, p. o. sędziego pokoju niezawodowego w Złoczowie — sędzią pokoju zawodowym w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 5 lutego 1924 r.; Jan Uścińowicz i Halina Zasztowt-Sukienicka — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 29 stycznia 1924 r.; Jan Biczynski — aplikantem przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, dnia 29 stycznia 1924 r.; Stanisław Lewandowski, Szymon Koppel i Władysław Piętkowski — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, pierwszy dnia 29 stycznia 1924 r., pozostali dnia 5 lutego 1924 r.; Jan Wójciechowski, pom. archiwariusza sądu okręgowego w Wilnie — archiwariuszem tegoż sądu okręgowego w VII st. st. z ważnością od 1 lipca 1924 r., dnia 29 stycznia 1924 r.; Bolesław Mikutowicz — komornikiem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu z siedzibą w Sosnowcu, dnia 29 stycznia 1924 r.

Delegowani: Adam Byczkowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — do sprawowania zastępczo czynności sędziego śledczego sądu okręgowego w Warszawie, dnia 29 stycznia 1924 r.

Przeniesieni: Tomasz Godecki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Warszawie 3 rewiru na pow. Warszawski i Władysław Lewandowski, sędzia śledczy tegoż sądu okręgowego 12 rewiru m. st. Warszawy — na także stanowiska sędziów śledczych, pierwszy do 9 rewiru m. st. Warszawy, drugi do 11 rewiru m. st. Warszawy, dnia 5 lutego 1924 r.

z urzędu: Mikołaj Zanarewski, sędzia pokoju w Lachowiczach w okręgu sądu okręgowego w Nowogródka — na także stanowisko sędziego pokoju do Gostynina w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 5 lutego 1924 r.; Antoni Grabowski, sędzia pokoju we Włodzimierzu w okręgu sądu okręgowego w Łucku — na także stanowisko sędziego pokoju do Klimontowa w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 29 stycznia 1924 r.

zgodnie z podaniem: Leopold Lisiecki, sędzia śledczy w Opolu w okręgu sądu okręgowego w Lublinie — na także stanowisko sędziego śledczego na pow. Konstantynowski, w okręgu sądu okręgowego w Białej

Podlaskiej, dnia 29 stycznia 1924 r.; Stefan Skoryna—sędzią pokoju XIV okręgu m. st. Warszawy — na także stanowisko sędziego pokoju zapasowego w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 5 lutego 1924 r.; Tadeusz Michałowski, sędzia pokoju zapasowy m. st. Warszawy — na także stanowisko sędziego pokoju XIV okręgu m. st. Warszawy, dnia 5 lutego 1924 r.

Zmarł: Wincenty Smoleński, sędzia pokoju I okręgu w Sochaczewie, w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 18 stycznia 1924 r.

Mianowani: B) W Notarjacie: Józef Stanisław Kasperkiewicz, sekretarz sądu okręgowego w Łodzi — notariuszem w Pabjanicach, w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 24 grudnia 1923 r.; Franciszek Pawlaczyk, st. rachmistrz sądu okręgowego w Kaliszu—pisarzem hipotecznym w Zduńskiej Woli w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 4 stycznia 1924 r.; Juljusz Stasiniewicz, kandydat notarialny w Bochni — notariuszem w Zakliczynie, dnia 12 grudnia 1923 r.; Jan Wirski, kandydat notarialny w Strzyżowie — notariuszem w Dukli, dnia 12 grudnia 1923 r.; Stanisław Niwiński, kandydat notarialny w Brzeżanach — notariuszem w Brzostku, dnia 12 grudnia 1923 r.

Przeniesieni: Dr. Władysław Hołubowicz, notariusz w Zakliczynie, na także stanowisko notariusza w Dąbrowie, dnia 12 grudnia 1923 r.; Józef Dutkiewicz, notariusz w Brzostku, na także stanowisko notariusza w Jasle, dnia 12 grudnia 1923 r.

Przeniesieni zgodnie z podaniem: Zygmunt Połowski, notariusz w Horochowie, w okręgu sądu okręgowego w Łucku — na także stanowisko notariusza do Zdobunowa, w okręgu sądu okręgowego w Równem, dnia 4 stycznia 1924 r.; Aleksander Bliziński, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Kaliszu — na także stanowisko notariusza z siedzibą w Błaszczach, dnia 11 stycznia 1924 r.; Edmund Sikorski, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Kaliszu z siedzibą w Błaszczach — na także stanowisko notariusza z siedzibą w Kaliszu, dnia 11 stycznia 1924 r.

Zmarli: Józef Grabski, notariusz wydziału hipotecznego przy sądzie pokoju w Kole, w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 16 grudnia 1923 r.; Zygmunt Ślaski, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu okręgowego w Płocku, dnia 3 stycznia 1924 r.

Mianowani: C) W Więziennictwie: Bronisław Geniusz, inspektor II kl. przy więzieniu w Łęczycy — inspektorem II kl. w charakterze naczelnika więzienia w Pułtusku od 1. I. 1924 r.; Henryk Łaszcz, inspektor II kl. naczelnik więzienia w Kozienicach — inspektorem II kl. przy więzieniu w Radomiu od 31. XII. 1923 r.; Józef Lachowicz, inspektor III kl. przy więzieniu w Radomiu—inspektorem II kl. przy więzieniu na św. Krzyżu od 1. I. 1924 r.; Stanisław Michałowski, inspektor II kl. naczelnik więzienia w Tomaszowie Rawskim — inspektorem II kl. przy więzieniu w Lublinie od 31. XII. 1923 r.; Miroslaw Błaszko, p. o. inspektora III kl. przy więzieniu w Suwałkach — inspektorem II kl. przy więzieniu w Płocku od 1. XI. 1923 r.; Konstanty Adamiak, inspektor II kl. przy więzieniu w Płocku — inspektorem II kl. w charakterze naczelnika więzienia w Tomaszowie Rawskim od 1. I. 1924 r.; Wacław Pażus, praktykant na inspektora — inspektorem III kl. przy więzieniu w Łęczycy od 1. I. 1924 r.; Jan Zugaj, kancelista więzienia w Włodzimierzu — inspektorem III kl. przy więzieniu w Słonimie od 1. I. 1924 r.; Jan Smuła, sekretarz więzienia w Radomiu — inspektorem III kl. tegoż więzienia od 1. I. 1924 r.; Wiktor Makowski, inspektor III kl. więzienia w Słonimie — inspektorem III kl. w charakterze naczelnika więzienia w Nowogródku od 31. XII. 1923 r.; Alfred Surmiński, inspektor II kl. naczelnik więzienia w Nowogródku — inspektorem II kl. przy więzieniu w Piotrkowie od 31. XII. 1923 r.; Kazimierz Majewski, inspektor III kl. przy więzieniu w Ka-

liszu — inspektorem II kl. przy więzieniu w Sieradzu od dn. 1. I. 1924 r.; Wacław Furmańczyk, st. dozorca przy więzieniu Areszt Centralny w Warszawie — inspektorem III kl. w charakterze naczelnika więzienia w Kozienicach, od dn. 1. I. 1924 r.; Mieczysław Cabanowski — inspektorem III kl. przy więzieniu w Kaliszu; Kazimierz Lisicki, dozorca więzienia na św. Krzyżu — kancelistą tegoż więzienia, od dn. 1. I. 1924 r.; Lucjan Ołtuszewski, dozorca więzienia Areszt Centralny w Warszawie — st. kancelistą tegoż więzienia, od dn. 1. I. 1924 r.

Przeniesieni: Paweł Bida, inspektor III kl. naczelnik więzienia w Biłgoraju — na stanowisko inspektora III kl. w charakterze naczelnika więzienia w Chełmie od 1. I. 1924 r.; Józef Jankowski, inspektor II kl. naczelnik więzienia w Chełmie — na stanowisko inspektora II kl. w charakterze naczelnika więzienia w Biłgoraju; Józef Budzyński, inspektor II kl. przy więzieniu w Piotrkowie—inspektorem II kl. więzienia w Grodnie od 31. XI. 1923 r.; Konstanty Nasiorowski, inspektor II kl. przy więzieniu w Grodnie—inspektorem II kl. więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej № 24 od 15. XII. 1923 r.; Eligjusz Nowakowski, inspektor II kl. więzienia w Warszawie przy ul. Dzielnej № 24 — inspektorem II kl. przy więzieniu w Chęcinach od 31. XII. 1923 r.; Mieczysław Wasiukiewicz, inspektor II kl. przy więzieniu w Radomiu—inspektorem II kl. przy więzieniu w Piotrkowie od 31. XII. 1923 r.; Konstanty Bortkiewicz, inspektor II kl. przy więzieniu w Lublinie—inspektorem II kl. przy więzieniu w Radomiu od 31. XII. 1923 r.; Alfred Surmiński, inspektor II kl. naczelnik więzienia w Nowogródku—inspektorem II kl. przy więzieniu w Piotrkowie, od dn. 31. XII. 1923 r.; Zygmunt Grabowski, inspektor II kl. więzienia w Łodzi przy ul. Milsza—inspektorem II kl. więzienia w Łodzi przy ul. Targowej, od dn. 1. I. 1924 r.; Aleksander Tucholski, inspektor II kl. więzienia w Łodzi przy ul. Targowej — inspektorem II kl. więzienia w Łodzi przy ul. Milsza, od dn. 15. XII. 1923 r.

Delegowani: Władysław Rutkowski, st. kancelista przy więzieniu w Suwałkach — p. o. inspektora III kl. tegoż więzienia, od dn. 1. XI. 1923 r.

Zwolniona: Eugenia Skorupkowa — inspektorka II kl. przy więzieniu kobiecym w Warszawie z zajmowanego stanowiska, od dn. 1. XII. 1923 r.

Przeszli na emeryturę: Władysław Grabski, inspektor II kl. przy więzieniu w Piotrkowie od 1. I. 1924 r.; Władysław Bortnowski, inspektor II kl. naczelnik więzienia w Pułtusku od 1. I. 1924 r.

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRIACKIM.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie przeniósł w tym samym charakterze służbowym starszych oficerów kancelaryjnych Józefa Sośnickiego z Kołomyi do sądu okręgowego we Lwowie, Mojżesza Rosenberga z Sienawy do Rożniatowa, Józefa Śniatyńskiego z Rożniatowa do Stryja, Józefa Towarnickiego z Kałusza do Szczerca, Dymitra Zyblikiewicza z Cieszanowa do Radymna i kancelistów sądowych Zygmunta Bartoszyńskiego z Niżankowic do Brzozowa, Eljasza Branda r. Süssera z Bołszowiec do Bursztyna, Piotra Markowicza z Rawy ruskiej do Sołotwiny, oraz zamianował: Karola Józefa 2 im. Baczyńskiego, b. starszego oficjaka kancelaryjnego i zdembilizowanego majora W. P. starszym oficjalem kancelaryjnym dla sądu okręgowego we Lwowie, Juljusza Czopkę, b. oficjaka kancelaryjnego i zdembilizowanego porucznika W. P. oficjalem kancelaryjnym dla sądu okręgowego we Lwowie, wreszcie Mendla Weila, zdembilizowanego urzędnika W. P. kancelistą dla Sokala i Michała Hryceja, starszego wachmistrza żandarmerji W. P. kancelistą dla Peczeniżyna.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dnia 10 stycznia 1924 r., wpisany został na listę adwokatów tut. Izby p. Dr. Edmund Jakubiczka z siedzibą w Zakliczynie,
Dr. Samuel Landau wskutek przesiedlenia się z Przemyśla wpisany został z dniem 28 grudnia 1923 r. na listę adwokatów z siedzibą w Dukli.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Ignacy Agatstein w Żabnie zrezygnował z dniem 24 grudnia 1923 r. z dalszego wykonywania adwokatury, a jego substytutem ustanowiony został Dr. Stanisław Witek adwokat w Żabnie.

Przesiedlił się:

Dr. Emil Wassermann w Fryszaku przesiedlił się z dniem 1 grudnia 1923 r. do Strzyżowa.

Zmarł:

Dr. Feliks Czajkowski w Krośnie zmarł 18 grudnia 1923 r., a jego substytutem ustanowiony został p. Dr. Wincenty Orlewicz adwokat w Krośnie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyśle.

Przesiedlił się:

Dr. Henryk Blaufeld ze Lwowa do Krakowa.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Izak Feldman z siedzibą w Bielsku.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Kazimierz Dziembowski z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Poznaniu.